

V deželi Lilibi

AGATA TOMAŽIČ

Učbeniški in spletni projekti

Na osnovni šoli Prule v Ljubljani so predstavili novi medpredmetni učbeniški komplet Lili in Bine, ki poleg tiskanih vključuje tudi elektronske učbenike in spletni izobraževalni portal Lilibi.si. Prulske prvošolce pa je doletela tudi ta radost, da se bodo učili s pomočjo tabličnih računalnikov, ki jim jih je v (brezplačno) uporabo dala kar založba.

Začetek je bil osupljivo analogen: učencem, ki so sedeli v klopih, na katerih so bile lično zložene puščice in delovni zvezki, je učiteljica razdelila vrečke z žogicami. Potem so žrebali in vsakič znova na glas zaklicali, kakšne barve je žogica, ki je bila izvlečena na plano. Edini kos opreme v učilnici, ki ga ne bi prepoznali že šolarji iz časa Marije Terezije, je bila interaktivna tabla, po kateri so namesto s kredjo risali križce in črtice s posebnim pisalom. Vajenim krede in zelene ali črne podlage se je že to zdelo revolucionarno. Toda napovedano je bilo vse še kaj bolj spektakularnega: »predstavitve e-pouka« in rabe »prvega interaktivnega učbeniškega kompleta in tabličnega računalnika pri pouku v prvem razredu osnovne šole«.

»Kaj se zgodi, če pritisnemo na trota v desnem zgornjem robu strani?« je vprašala učiteljica in si odgovorila kar sama: »Pridemo v deželo Lilibi!« V razredu je završalo, najbrž jim je že kdo prej povedal, kaj je »dežela Lilibi«, ali pa so bili preprosto tako neobremenjeni: pa poglejmo, saj kaj se pa lahko zgodi, je bilo slišati pripombo iz ust enega od prvošolcev. Tablični računalniki, ki so jim jih razdelili v črnih etuijih z rožnatim napisom za punčke in modrim za fantke (tudi ta barvna delitev sega še v analogne čase), so vklapljali in nanje pritiskali, kot svoj živi dan ne bi počeli ničesar drugega. Eden od učencev je tablico poznavalsko obračal in se nato mrščil, ko se slika na zaslonu ni obračala skupaj z okvirjem – tako kot je to običajno pri iPadih. Učiteljica in vzgojiteljica, pa tudi trije predstavniki založbe Rokus Klett, ki so slovenskim osnovnošolcem odprli vrata v deželo Lilibi, so krožili med klopmi in odpravljali morebitne težave. Kmalu se bo to obrnilo, je izrazila pomisel učiteljica in dodala, da so v enem od razredov že učenci razlagali njej ...

Otroci računalnike sprejemajo neobremenjeno, se strinja Dušan Merc. Osnovna šola Prule v Ljubljani, katere ravnatelj je, je tako postala prva, kjer so prvošolcem v roke potisnili tablične računalnike kot učni pripomoček. Tablice so le eden od učnih pristopov, otrokom jih je (v brezplačno rabo) dala založba, v povprečju pa bodo z njimi delali kakšnih deset do petnajst minut na dan, razlaga Merc. Lahko jih bodo odnesli tudi domov, pri čemer se zastavlja vprašanje, kaj naj s tabličnim računalnikom doma

počno tisti, ki nimajo priključka na splet. Osnovno šolo Prule namreč obiskujejo tako otroci iz premožnejših slojev kot tisti iz skromnejših okolij ... Rabo tabličnih računalnikov so odobrili na svetu staršev, ki niso imeli nikakršnih pomislekov, na prvem roditeljskem sestanku za starše prvošolcev pa so naknadno ugotovili, da od 58 učencev samo pri enem doma niso priklopljeni na internet. In temu bodo že kako pomagali, pravi Merc, najverjetneje mu bo omogočeno delati v šoli, ki je po tej plati bogato opremljena.

Otroke bodo seveda še naprej obravnavali skladno z učnim načrtom; ena njegovih temeljnih usmeritev v prvem razredu je, denimo, opismenjevanje, razlaga Merc. Uvajanje tabličnih računalnikov pa je v sozvočju s tisto pedagoško resnico, ki pravi, da je učna snov tem bolj sprejeta, kolikor več čutil je pri tem aktiviranih. Kako se bodo tablice obnesle v praksi, bodo preverjali sproti – za to so angažirali zunanje ocenjevalce. Pod vodstvom Nataše Potočnik z oddelka za razredni pouk Pedagoške fakultete v Ljubljani se bodo sestajali v rednih presledkih in pregledovali stanje. Če rezultati ne

bodo zadovoljivi, se utegne zgoditi, da bodo poučevanje s tabličnimi računalniki v prihodnjem šolskem letu opustiti, pravi Merc.

Dežela Lilibi, poimenovana po čebeli in trotu Lili in Binetu, je produkt založbe Rokus Klett, razlaga Mojca Urankar Počkaj, urednica učbenikov za prvo triletje devetletke. Medpredmetni učbeniški komplet Lili in Bine so razvijali tri leta, in sicer po licenci norveške založbe Gyldendal Norsk Forlag AS (vsebinsko so ga precej prilagodili slovenskim otrokom, čebela in trot v norveški različici ne nastopata). Letos so predstavili komplet za prvi razred, zdaj že pospešeno delajo za drugi razred. V deželo Lilibi lahko na spletnem naslovu www.lilibi.si vstopi vsakdo in se – po registraciji – brezplačno po njej sprehaja tri dni. Za učence osnovne šole Prule pa registracija stane 9 evrov na leto za enega, in ta znesek je, kot je povedal Dušan Merc, za učence poravnala šola. Brezplačnost šole po njegovo ne pomeni, da v šoli dobiš copate, učbenik in šolsko malico, temveč da staršem ni treba plačevati učiteljev. Brezplačnost pomeni, da brez plačila posredujemo znanje, poudarja Merc. Tablični računalniki so pač le eno od novih orodij v tem procesu, ki pa bo – tako Merc – verjetno postalo orodje prihodnosti. ■

